

Pentru acestu scopă ei se refugiară în județul Vâlciū, care presinta mai multe avantaje pentru apărare ¹⁾). Toți dără se adunară și se uniră, adică : I. Solomon, A. Mihaloglu, Zotu, Serdaru Diamandi și alții, într'unu singur și acelaș locu, la satul Zavideni, în susu de Drăgășeni, cu vre-uă 650 de ostași Greco-bulgari și Panduri, așteptându acolo sora armelor.

In acestu timpă, unu corpă de 3000 Turci înaintându fără împedicare pônă la Vâlcea, și informându-se de la săteni despre intrunirea creștinilor la disul satu, se îndreptără fără perdere de timpă după urma loru. Nu trecu multu și începură hărțuielile, care durară duoă ăille și duoă nopți. La 26 Maiu ensă, încăierându-se în luptă înversuată, Turci remasseră victorioși, nu ensă cu puçine perderi, căci dîntr'ăi loru cădură peste 400 morți și răniți; ieru din partea creștinilor ca la

1) Poziția acestu județu este naturalu mai tare și prezentă mai multă siguranță în cazu de resbellu: căci, despre Resăritu se hotărască cu Oltul, care desparte România Mare de cea Mică; despre Apusu și Méđă-nópte pônă la hotarele Austriei, de munți Carpați, cari formeză în lunguă valle întinsă, ce se îngustează puçinu câte puçinu din distanță de $\frac{1}{2}$ oră în distanță de 1 oră. In aceste strîmtoare lesne se poate închide drumulu despre Méđă-di și a se opri veri-ce comunicare seu năvălire a inamicului.